

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutam ad cat. oljcarum parfumi proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalak katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létező új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhöz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:

1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**

Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdeknél.

A Szent-György közkórház.

Megyénk és városunk ezen elsőrangú humanitárius intézménye az idén első ízben nyújt nyomtatásban hivatalos kimutatót évi működéséről.

Ha kívülről megnézzük ezt a pompás intézményt, ha a körtermek hosszú sorozatán végigjárunk, nem egyszer hagyja el ajkunkat a csodálkozásnak és meglepetésnek felkiáltása. Ha egyéb hasonló intézményekkel összehasonlítjuk, önkéntlenül mintaszerűnek fogjuk nevezni.

S mégis ez a nemes intézmény évek hosszú során a legkellemetlenebb jelenségeknek volt színhelye s a jeleneteknek nemcsak a kórház falai, nemcsak a bennműködők és szenvedők voltak tanúi, hanem kihatott a világ fölébe is, a mely megnagyitva, rosszakarattal, vagy jóakarattal, de a legtöbb esetben igen szomorú véleményekkel volt eltelve a Szent-György kórház iránt.

A mi emberek kezében van, ott természetesen hibák is fordulhatnak elő. A Szent-György-kórház sem menekedhet meg az emberi gyarlóságok kísérelő árnyékától.

S talán éppen ezért foglalkozunk a funk ezen helyén a mi kórházunkkal, mert az évi jelentés annyi megnyugtatót, anynyi bizalmat keit a nagyközönségben, hogy

mi csak visszhangja lehetünk és kell is, hogy legyünk, midőn egy nélkülözhetlen és áldásos intézmény életéről van szó.

A jelentés örömmel emlékezik meg arról a nyugodt harmóniáról, amely az intézet beléletében van, hogy személyi torzalkodások nem állják útját a nyugodt fejlődésnek. Örömmel említi továbbá, hogy a közönség is mindinkább megbarátkozik az intézménnyel s megszűnik az az iszonyat, amely a kórházban nem a gyógyulás reményességét, hanem a halál lehetőségét érezte. Mutatja ezt az ápolási napok száma, amely szerint a kórház megnyitásának első évében 47864, a múlt évben pedig 55756 volt az ápolási napok száma. Természetes, hogy ezzel a nagy bizalommal szemben áll az a nehézség is, hogy a betegek száma gyakran kétszerese annak, a mennyit szabály szerint ott elhelyezni lehetne, vagyis, hogy 100 beteg helyett gyakran 200 is szorong a körtermekben. Különösen áll ez az elmebeteg ok osztályára, amely normálisan 18 ágy számára van berendezve s majdnem állandóan 28—30 beteg foglalja el a körtermeket. Természetes, hogy nem a betegek javára és gyógyulásuk előnyére. A belügyminiszter ugyanis az elmebetegeknek a tébolydába való szállítását — valószínűleg helyszüké miatt — nem engedélyezi és így a csupán megfigyelésre berendezett kórházi osz-

tály kisebb jellegű tébolyda képét adja, de a megfelelő személyzet és felszerelés nélkül.

Nehéz helyzetet teremt a közkórházra nézve a belügyminiszterium szűkkeltsége, a mely a gyógyszerre szánt összeget leszállította. Eddig ugyanis, míg a kórház betegforgalma sokkal kevesebb volt, gyógyszerre 9600—10600 koronát engedett a belügyminiszter, a múlt évben ezt az összeget minden elfogadható indok nélkül 8000 koronára szállította le. Ezen összegből 1900—2000 beteget gyógyszerrel, kötszerrel ellátni lehetetlen. A kórház kéri a betegápolási díjaknak 14 fillérral való fel-emelését is, hogy a betegek iránt való kötelezettségeinek annál könnyebben megfelelhessen. A ministeriumból éppen a napokban vannak itt lenni kiküldöttek, a kik ezen méltányos panaszokat — a melyek a kórházon kívül állók szemében is tulajdonképpen az elégedetlenség forrásai — foglalkozni s azt minden valószínűség szerint orvosolni is fogják.

A kórház működéséről még csupán egy megjegyzést óhajtunk megtenni, azt hogy a betegségek között legnagyobb számban a titkos betegségek áldozatai szerepelnek. És pedig megdöbbentően nagy számban. A míg ugyanis a tüdővészések szintén megdöbbentően nagy, de mégis csak 2886 ápolási nappal szerepelnek, addig az említett betegség különböző válfajaiban

A fehér asztalnál.

(Étkezési kihágások.)

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Írta: **Barnabás.**

Ne vedd rossz néven, egy falat se mely már le a torkomom. Ha a szememet bekötöm, akkor talán sikerülne. De így egészen beteggé tesz az étkezés. Hogy a te sülted elég izletes? Lehet, az enyém is az, hanem az emberek falása elviselhetetlen.

Látod azt a hosszú kamaszt, mit mivel? Nézd, hogy fogja a kést a kezében, mintha furulya volna. Belevág a kenyérbe az istentelen. Metéli, faragja, nyuzza kegyetlenül. Egy kifaragott darabot bekap, hogy eleméssze. Vajjon mi féle Isten teremtése lehet ez? Ha állat volna, haragná a kenyeret, ha ember volna, törné a kenyeret. Miért tartja úgy a kést, a nyelével az asztalnál támasztva, pengéjével felfelé; nem fél, hogy menten belecsap a tüzes nyelv! Mit fog ez a kamasz csinálni a késsel; előre ráz a hideg, ha rá gondolkodik.

A kis bolondnak zenélő kedve támadt. Ni, hogy billegeti, táncoltatja, kátogatja a kését a tányér oldalán. Vidám már, mert hozzá a peccenyéjét zsíros burgonyával; úgy nézi, mint a hiúz. Hollá! most hozzá kap.

Megtapogatja a kés pengéjével a sültet: puha. Megtapogatja a burgonyát: omlás. Minden jól van. Végignyalja a kését, hogy izelítőt vegyen. Leteszi. Zvíkkert hajít az orrára. Felkapja a kést,

felkapja a villát s előtte áll a felfegyverezett kulturbestia.

No most hajrá. Villára szurva kapja be a peccenyefalatot, bravó! Mégis van benne egy kis becsületérzés. De várj csak. Kését a burgonyarakas alá feszíti, kiemel egy pofára valót és zsupsz — szájába tolja a kést. Félig beszopja a pengét a gonosztevé. Kihuzza a kést szájából; olyan tiszta, mintha mosogatáson esett volna keresztül. Most saftira jött a guszta. Alámeríti a kést, leszopja. Most egy hagymalaskát halász ki a késével, lenyalja azt is. Kenyérbelet meg-törli kését, a kenyérbelet bekapja. Késével a sőtartóba nyúl.

Még szép tőle, hogy nem azon nyálasan dugta be kését a vendéglői asztaloknak ebbe a közös fűszerraktárába. Lenyuztatná azt a korcsmárost, amelyik nem az külön kanalat a só mellé. Ilyen helyeken egy sőtartóban naponkint negyven-ötven ember malackodik. Legalább ugyanennyiszor forgatják meg benne a lenyalt késpenge hegyét. Az ilyen só göcsökben összeáll; piszkos és nedves. . . . Még egy nagyot szop késén kedves szomszédunk: készen van. Nézem a száját, nem vérzik. Szerencséje volt. De láttam már embereket, akik sebet ejtettek az ajkukon. Ha diszkrét rozsdafoltot látok a késen, mindig félek tőle, hogy az ember: valamelyik késtiszopó szörnyeteg vére.

A kamasz fogvájóhoz nyúl. Nem merek többé ránézni, mert érzem, hogy elviselhetetlen izléstelenség következik. Még a késtiszopóknál is jobban izgatnak a fogvájóval foglalkozók. Ez utóbbiak következő alosztályokba tartoznak:

1. a fogvájót a terítőkhöz kenők;
2. a fogvájóval a sőtartóban játszó és kegyeret szurkálók;
3. a fogvájóval gyümölcsöt (málnát, epret) evők és tortát támogatók;
4. a fogvájót rágszálók és annak nedves, piszkos szilánkjait széthintők;
5. a fogvájót iv alakban pattantók;
6. a fogvájókonzervatívok, akiknek mellényzsebük tele van régi, megszokott, piszkos fogvájóval és azok közül választanak. A nők jórésze a 2. és 3. alosztályba szokott tartozni. Ellenben sovány, falárk szemű és nagy gégejű emberek rendszeren nyújtózkodnak a zsebében egy-egy használt fogvájó szörnyeteg. Nézz körül, itt valamennyit együtt találod.

Ah, annak a kövér urnak rákot hoztak. Vajjon mit csinál vele? Száz ember közül kettő tudja enni a rákot; kilencvennyolc esetben a rák azt hiszi, hogy a kutya ette meg. Ime, milyen barbármódon törli-szakgatja azokat az ártatlan vörös páncélosokat. Ha csak mákszemnyi erő volna ollójukban, imára kulcsolván össze, könnyörögnének: ne marcangolj! Ne rágj! Ne szopj! De ebben az emberben nincs semmi kegyelet.

Marcangol, szakgat, ropogat, szívornyáz ez az ember. Az ollócskának puha, rezgő húsát oly könnyű kiemelni egyetlen fogással, mint a fiatal növényt a talajból; még finom hajszálgyökerei is rajt maradnak. Ez az ur úgy küzd, mintha évszázados fenyeget kellene kihuznia a sziklák közül. Fur, farag, a goromba. Beleunt. Most szájba kapja az olló keményebbik felét, roppant rajta és nagyot szí. Szopogatja a sós vizet, amelyben

Mai lapunk 4 oldal.

0000088

szenvédőket 8125 félnapon keresztül ápolták. S a mi ezzel a szörnyű számmal a legtöbb esetben logikailag összefügg az elmebetegség roválatban szenvedők 10,441 ápolási napon át vették igénybe a Szent-György kórházat. A többi betegségek, akár a belgyógyászati, akár a sebészeti eseteket vesszük figyelembe, aránytalanul mögötte állanak — tulajdonképpen az ezreszám alatt — ezeknek az eseteknek.

Nincs-e ez a körülmény szoros összefüggésben a mi megdöbbentő rendezetlen-segben leledző cselédügyünkkel??

Orvos urak! ügyebár erre a kérdésre csak igenlő választ adhatnak?

Kérjük az önök választát s legközelebb magunk is hozzájárulunk az üggyhöz.

UJDONSÁGOK.

— Az **Öltőegylet** kiállítására, mely vasárnap nyílik meg a Ferenc József növeleji intézet földszinti helyiségeiben, már előre felhívjuk az érdeklődő katolikus közönség figyelmét. A kiállítás megnyitását megelőző napon, azaz szombaton délelőtt 11 órakor lesz a kiállítandó tárgyak megálátása, melyet dr. Proliska Ottokár megyéspüspök fog végezni. Az Öltőegylet szívesen lát a megnyitáson nem tagokat is.

Egy volt bíró ünneplése. Kecán Izidor ügyvéd, volt nyug. kir. táblabíró ünneplésére tegnap este fényes ünnepélyt rendeztek a fehérvári ügyvédek és volt pályatársai. A Fekete Sasban tartott esti lakomán, a melyen hölgyek is résztvettek, szíves kifejezést nyert az a rokonszenv, a melynek Kecán Izidor osztályosa. Ünneplték benne a szorgalmas, jó bíró, a jó barátot, a ki nemcsak a fehér asztal mellett, hanem a komor bírói teendők közepett is sok-sok jó barátot szerzett magának. Az első felköszöntőt Daróczy István törvénysz. elnök mondotta, a ki után Ujházy Sándor főügyész helyettes mondott a hallgatók nagy tetszése mellett díkcőt. Föl-említette, hogy Kecán bíró távozásával kivonult a tárgyalási teremből a humor derűje, a mely annyiszor felderítette a komor arcokat. Fölhozta két esetet, a mely érdekessé illusztrálja Kecán egyéniségét:

Egy viatriodráma hősei kerültek a bíróság elé. A leányzó, a ki végtelenül szerelmes volt a

szíve választottjába, a mikor a hűtlen csapadár-ságáról tudomást szerzett, dühében viatrió lötytyentett a sokszívű völgyégyjeleit arcába. Az atyáit persze csúfította, a kellemetlen folyadék s flastromért a bírósághoz fordult.

— Hát, lelkem, hogy tudta ezt tenni ezzel a szerencsétlen embérrrel.

A leányzó vonogatta a vállát, szepegett is, aztán kivágta, hogy:

— Igen nagyon szerettem...

— Hát lelkem, ez ugyan nem nagyon látszik meg, mert a kit én igen nagyon szeretek, azt nem viatrióval, hanem rózsavízzel szoktam öntözgetni.

Persze általános derűtség lett a válasz.

Egy más alkalommal egy delikvens állott a komor arcú bírák előtt, a ki a csendőrök és a vizsgálóbíró előtt is vallott mint a karikacsapás. Mikor azonban a törvényszék elé került, megdöntölte magát s jobb hiányában tagadott, mint a karikacsapás.

— Hát miért tagad most, mikor a csendőrök előtt rendszeren beismerte a bűnt — mondotta Kecán bíró.

— Kérem — akkor megvoltam ijedve.

— De hát a vizsgálóbíró előtt is mindent bevallott.

— Kérem, akkor is megvoltam ijedve — felelt a börtöntöltelékjelölt pokoli flegmával.

— Hát tudja mit barátom — szolt Kecán bíró — egyezünk ki, képzélje el most maga, hogy megint meg van ijedve és valja be az igazat.

A huncut gondolkozott és a hosszas fakgatás után mégis csak kibombolta az igazságot.

Nagy Ignác ügyvéd az ügyvédi kamara nevében humoros tószban köszöntötte fel Kecán Izidort, üdvözölve benne a legfiatalabb ügyvéd-kollégát s a jó családapát. Kerékes Lajos dr. lendületes tószban a város derék polgárát üdvözölte. A felköszöntőkre Kecán Izidor meghatót hangon válaszolt.

— **Tornaverseny.** A székesfehérvári Torna Club folyó hó 22-én délután este 6 órakor a főreál tornatermében házi tornaversenyt rendez, melyre az érdeklődő közönséget ez uton hívja meg a rendező egyesület. Belépti díj nincs.

— **A tiszti főügyési állás.** A mint jeleztük már, Fittler Béla v. tiszti főügyész beadta nyugdíjaztatása iránti kérvényét. A korteskedés teljes erővel megindult, sőt jóformán a is fejeződött. A három főjelölt két nap alatt benyargalta az összes bizottsági tagoktól azon elvnel fogva: qui habet tempus, habet vitam. Say Viktor dr. nem

reflektál a jelöltségre, de komoly jelölt **Borchert Jenő dr. s esetleg Csöppentky Mihály dr.**

— **Katonaság köréből.** Szabó József 17. honvédegyezredbeli tartalékos hadnagy a védkötelezettség teljesítése után elbocsátott a honvédség kötelékéből.

— **Sakk hír.** Maróczy Géza nagymester 19-én megtartotta előre hirdetett simultánját a sakkozók élénk érdeklődése mellett. 19 játékos ült le Maróczy ellen, jöhetett legalább 30, elég jó sakkozónk van, de egysém bírt kitűzött célját, a győzelmet elérni. Csak három játszónak: Exner Győzőnek, dr. Huszár Adolfnak és Miklós Gézának sikerült eldöntetlen kivívniok, a többi mind elvesztette a játszmát. Ha Maróczy eredményét Miesével összehasonlítjuk, akkor látjuk csak Maróczy nagyságát. Ő előnyül adta a színvonalasját jogát s mégis ily fényes eredményt ért el majdnem ugyanazok ellen, akik Mieses ellen is játszottak. A simultán után a nagymester tiszteletére bankett volt, mely kitűnő hangulatban késő éjjeli órákig tartott.

— **Halálozás.** Részvétellel értesítünk, hogy Németh Elek, szül. Csigaházy Etel tégnap d. e. életének 68 évében elhunyt. Temetése holnap délután 3 órakor lesz a Szent György kórházából. Halálát férje, Németh Elek, közgyejei tisztviselő és fia, Lajos gyászolják.

— **Megtámadott honvédehadnagy.** Súlyosan megsértette a katonai fegyelmet az a 69 es gyalogezredbeli közlegény, aki fegyveres kézzel támadt felebbvalója ellen, mert ez őt igazolására szólította fel. A fegyvelmsértés nagyságához képest szigorú lesz a fegyvelmsértő katona büntetése, aki megfeledezett a felebbvaló iránti kötele engedelmességről és tiszteletről.

Körmeny István és Jeney László m. kir. honvédehadnagyk kedden este a színházi előadás után Jeneynek Ósz-utca 24. szám alatti lakására tartottak. A Nádor-utcan négy 69. gyalogezredbeli közlegény haladt a tisztek előtt hangos énekszóval és lökdöste a járőreket. A tisztek rendre intették a bakákat, akik addig még a Pástor-féle gyógyszerár sarkán a Vásárterre be nem fordultak, nyugodtan is voltak, de itt újból kezdtek a rendelkezéskést. A tisztek, akik körülbelül tíz lépésről követették őket, álljt kiáltottak.

A rendetlenkedő hadnák közül három megállt, a negyedik azonban — ugyan mit hallgattok rájuk — szavakkal folytatta utját. Körmeny és Jeney a három állva maradt katonát igazolásra szólították fel, mire ezek átadták kimaradási engedélyüket.

Míg a tisztek ennek átvizsgálásával voltak elfoglalva, azalatt a negyedik katona a házak ár-

szakács, pincér hatvanhatszor vágkált könyökig. Miért is nincs rá írva a fött rák hátára, hogy kivülről nem nyálani való. Hat még a fark — ah, ez már mily kétségbeesett támadás, mint mikor a fardat bakáknak sturmot vezényelnek. Az egymást pikkelyszerűen fedő páncélveket akarja eltávolítani az ostoba, pedig ha a hasirészen egyet ránt késével, villájának egyetlen emelésére érett gyümölcsként hull tányérjára az egész rákfark. Félőráig tart, míg összeroncsolja a három csoppség. Mind a tíz uja fardat és piszkos. És az ilyen embert nem vonják felelősségre közszemérem elleni kihágás miatt!

Enyhületet keresendők, figyeljük meg sorát annak a bizonyos gulyásnak, mely „alföldi,” „mágnás,” „szalon” stb. keresztnevek alatt betyárkodik az élapokon. Ezt már csak tudja enni a magyar ember! Keserűen kacagom kell. Mert ime lásd: a pesti ember villát ránt elő, a pesti ember késsel-villával megy neki a gulyáslevesnek. Villája hegyére személyeszetlet tüz, úgy mártogatnak. A mártogatók után mar csak a tányéret kitörlik következnek; ezután még egy alsó fajtája van az étkezőknek: ezek a már lerágott csontokat újra szopogatók.

A csontkérés s különösen az apró csontok kérdése az, amit tíz közül kilenc megoldani képtelen. Nézd, mily vad erőszakkal megy neki annak a paprikácsirkének ez a vén betörő. Megévt már vagy háromszáz csirkét, de azért fogalma sincs róla, hol kell átszelni az egyes részeket, hogy csontokba ne akadjon a kés. A levágott csontos részt sohasem az alkalmas helyen fogja meg a villájával. Emiatt lecsuszik a

villáról, mielőtt szájához venné, vagy a villa csuszik le róla, amikor már a szájában van; akkor aztán utána nyul az ujjával; a villát végül nyugalmába helyezi s átalakul marokkrakóvá. Zsiros az álla, a mancsa, az asztalterítője, a szalvétája. A pincér fia ugy karpája majd el előle a zsirhegyeket, míg a kedélyes falatozó a bőfőgés gyönyörömet adja át magát. De most nézd az apró csontok ügyét.

Figyeld meg a különböző divatokat. 1. Kiköpik az apró csontokat vagy egyenesen a lányerba, 2. vagy pedig a tölcseralakura formált markon át, 3. vagy a marokba, 4. leginkább azonban a villa közvetítésével a tányér szélére. Tudnak az emberek táncolni, nyelvetek tanuának meg, tanulmányozzák a divatot, zenét imádnak, utaznak, izlésről beszélnek, külsőségeken merül ki életük. És enni nem tanulnak meg sohasem.

Kezükben az evőeszközök ügyetlenül, otrombán állanak. Mozdulataikban semmi könnyedség. Lassan esznek s ez legtöbb esetben nem egyéb, mint ügyetlenségük kénszere. Egyik nyitott szájjal eszik, a másik csámcsog. Az arc grimaszokat végez. A testtartás felszeg. A mi vendégői étkezéseinkhez ingujj volna való. Azt hiszik, enni tud mindenki, akiben a falánság érzékisége működik.

Van-e aztán legalább, a ki az esztétikai vétségekben bűnös embereknek tanácsokat adna? Nem, kedves barátom. Legtöbb ember meghal anélkül, hogy megtudná, izléstelenségeivel hány-szor sértette meg embertársait. Miért nem akad vállalkozó, aki a fehérasztal etikai színvonalának emelésén fáradoznék. Az otromba vendégői ké-

pek helyett legalább jól szerkesztett asztali áldást függesztenének a falakra; bizonyára nem ártana a n. e. közönség figyelmébe ajánlani e néhány következő pontot:

1. A tányér és a száj között jogosított közvetítő eszközök a kanál és villa. Késedet tehát ne szopogasd, mert megver az Isten.
2. Ne faragsáld a késsel körmeidet.
3. Míg a fogás tart, ne igyál.
4. Ne csámcsogj. Fogaidat ne szid. Ha közéjük akad egy darab lus, ez maradjon a te toalettköd, de markóddal a szádba ne vágkálj.
5. Étkezés előtt a karmaidat hozd rendbe, mert bizonyosan bezsirozod, a zsiros köröm pedig állászó.
6. A szalvétát ne dugd a gallérod mögé. A szalvétával ne törülgesd ki a fogaidat. Jusson eszedbe, hogy vendéglokbén a használt szalvétákat alétságukból egy kis vízzel fellocsolván, egyszerűen saját alá teszik s rajta maradnak nyakadnak és fogaidnak mobilizált részecskéi.
7. A fogvájóval ne malackodjál. Használt fogvájónak nincs több helye az asztalon, annál kevésbé a sőtartóban.
8. Ne tehánekdjél az asztalra.
9. A pincérrel ne gorombáskodjál.
10. Füleidet gyufaszállal ne piszkáld rágyújtás előtt. Ezután a használt gyufát ne lökd a turósgaluska közé.
11. Borralalódat ne dobd a vizespohárba.
12. Ha már étkezéll, ne rontsd a levegőt órahosszat a pófkélelésseddel. Otthon eméssz.

Veszteség-nyereség-számla.

Tartozik.

Követel

Évi nap	VESZTESÉG	K.		Évi nap	NYERESÉG	K.	
		f.	f.			f.	f.
22	Adó számlán	413	19	19	Felszerelések számláján — eladási többlet ért.	182	—
50	Ingatlan számlán eladási különbözet	150	—	25	Veszteségi alap számlán, leírások után fennmaradt	36	64
59	Kezelési költség számlán	1235	—	55	Nyomtatvány illeték számlán	20	53
75	Vegyves kiadások számláján	687	39	71	Kamat számlán	7182	57
83	Ovoda alapra — megszavazott adomány	3200	—				
	Felveendő különféle felszám. költségekre	737	19				
	Egyenleg mint nyeremény	1000	—				
		7422	74			7422	74

A FELSZÁMOLÓ-BIZOTTSÁG:

Ifj. Virág Ferenc s. k., pénztárnok. **Vajda Gyula** s. k., felügy. biz. elnök. **Sopronyi Ferenc** s. k., takarékpénztári főkönyvvizsgáló.
Ekler József s. k., f. b. tag. **Streicher Lajos** s. k., f. b. tag. **Simon Róbert** s. k., f. b. tag. **Ifj. Gróhmann Károly** s. k., f. b. tag. **Fritz Jakab** s. k., f. b. tag.

Herczegfalván, 1907. március 16-án

Jelen nyereség és veszteségi kimutatást tételenként megvizsgáltuk és azt teljesen rendben és megegyezőnek találtuk:

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Högyi István s. k., f. b. tag. **Sir László** s. k., f. b. elnök. **Kéri János** s. k., f. b. tag.

A végleszámló XVII. 1901-ik évtársulat vagyon-mérlege.

VAGYON		TEHER	
K.	f.	K.	f.
Mérleg szerinti vagyon	28728	460 törzsbetétnek á 62 k. 90 f.	28934
Folyó évi maradványból	281	Esetl. felszámolási többlet kiadásra	75
	29009		29009

1 betétre tehát esik 62 kor. 90 f. 5⁸/₁₀₀ felül.

A végleszámló XVIII. 1902-ik évtársulat vagyon-mérlege.

VAGYON		TEHER	
K.	f.	K.	f.
Mérleg szerinti vagyon	33928	721 törzsbetétnek á 47 k. 50 f.	34247
Felsz. évi maradványból	332	Esetl. felsz. többlet kiadásra	13
	34260		34260

1 betétre tehát esik 47 k. 50 f.

A végleszámló XIX. 1903-ik évtársulat vagyon-mérlege.

VAGYON		TEHER	
K.	f.	K.	f.
Mérleg szerinti vagyon	22423	650 törzsbetétnek á 34 k. 80 f.	22620
Felszámolási évi maradványból	220	Esetl. felsz. többlet kiadásra	23
	22643		22643

1 betétre tehát esik 34 k. 80 f.

A végleszámló XX. 1904-ik évtársulat vagyon-mérlege.

VAGYON		TEHER	
K.	f.	K.	f.
Mérleg szerinti vagyon	12268	556 törzsbetétnek á 22 k. 20 f.	12343
Felsz. évi maradványból	120	Esetl. felsz. többlet kiadásra	45
	12388		12388

1 betétre tehát esik 22 k. 20 f.

A végleszámló XXI. 1905-ik évtársulat vagyon-mérlege.

VAGYON		TEHER	
K.	f.	K.	f.
Mérleg szerinti vagyon	4928	437 törzsbetétnek á 11 k. 30 f.	4938
Felsz. évi maradványból	47	Esetl. felsz. többlet kiadásra	36
	4975		4975

1 betétre esik tehát 11 k. 30 f.

Taglétszám és betétek átlaga:

1905. december 31-én maradt 743 tag 3714 betéttel
 A 16-ik évtársulat leszámolása folytán megszűnt 125 " 600 "
 Kilépett, eltávozás, végleszámlolás és időközi leszámolás folytán 618 tag 3114 betéttel
 Maradt 1907. március 9-én végl. felszámolásra 67 " 290 "
 551 tag 2824 betéttel

A FELSZÁMOLÓ BIZOTTSÁG:

Ekler József s. k., felsz. biz. tag. **Simon Róbert** s. k., felsz. biz. tag. **Ifj. Gróhmann Károly** s. k., felsz. biz. tag. **Vajda Gyula** s. k., felsz. biz. elnök. **Fritz Jakab** s. k., felsz. biz. tag. **Streicher Lajos** s. k., felsz. biz. tag.

Herczegfalván, 1907. március hó 16.

Ezen végleszámló évtársulati vagyon felosztás általunk megvizsgáltatván mindenthen helyesnek találtuk és azt elfogadásra ajánljuk.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Högyi István s. k., fel. biz. tag. **Sir László** s. k., fel. biz. tag. **Kéri János** s. k., fel. biz. tag.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.